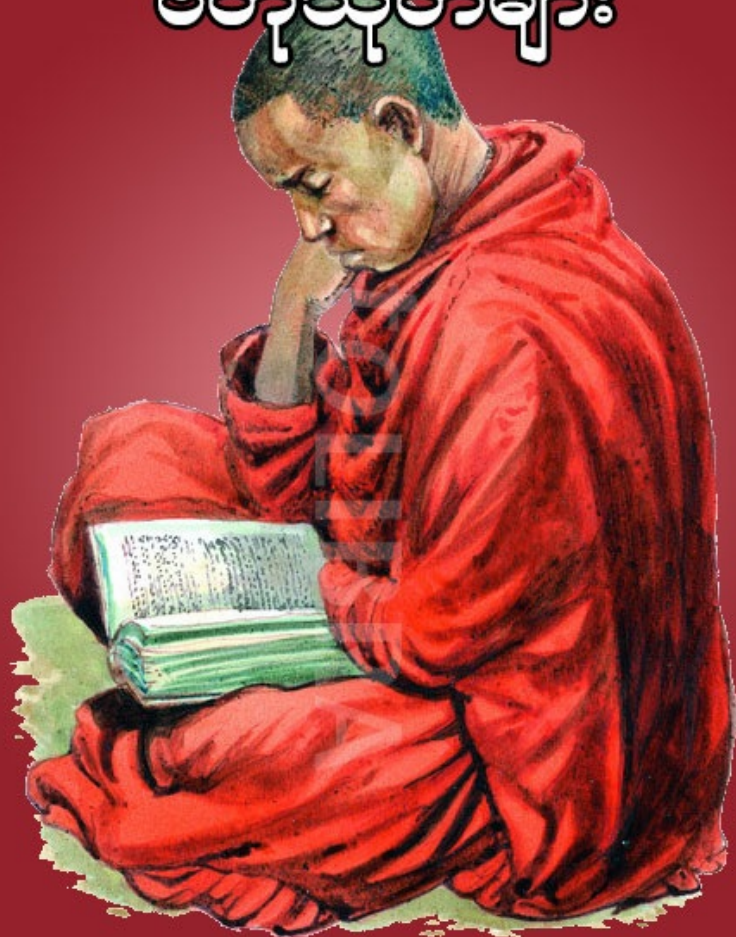

သံဃာ့ဂုဏ်ရည်

ရဟန်းနှင့် ဝိနည်းဆိုင်ရာ
ဗဟုသုတများ

သံဃာ့ဂုဏ်ရည် (၁၂) ဒေသနာကြားပုံ

အငယ်။ ။ အဟံ ဘန္တေ သဗ္ဗာ အာပတ္တယော အာဝိကရောမိ။

အရှင်ဘုရား တပည့်တော် သင့်ရောက်သော အာပတ်အားလုံးကို ထင်စွာ ပြု

ပါ၏ ။

အကြီး။ ။ သာဓု သာဓု သာဓု။

ကောင်းပြီ ကောင်းပြီ ကောင်းပြီ။

အငယ်။ ။ အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ နာနာဝတ္ထုကာ သဗ္ဗာ အာပတ္တယော အာပဇ္ဇ၊

တာ တုမှမူလေ ပတိဒေသမိ။

တပည့်တော် သည် အကြောင်းအမျိုး မျိုး ရှိသော အားပတ်အားလုံးကို

သင့်ရောက်ခဲ့ပါပြီ၊

ထိုအာပတ်အားလုံးကို အရှင်ဘုရားထံ၌ ပြောကြားပါ၏ ။

အကြီး။ ။ ပဿ သိ အာဝုသော တာ အာပတ္တယော။

ငါ့ရှင် ထိုအာပတ်အားလုံးကို အပြစ်ဟုရှုပါ၏ လော။

အငယ်။ ။ အာမ ဘန္တေ ပဿ ဂမိ။

မှန်ပါ အပြစ်ဟုရှုပါသည်အရှင်ဘုရား။

အကြီး။ ။ အာယတီ အာဝုသော သံဝရေယျာသိ။

ငါ့ရှင်နောင်ကို စောင့်ထိန်းပါလော့။

အငယ်။ ။ သာဓု သုဋ္ဌ၊ ဘန္တေ သံဝရိဿ ဘမိ။

ကောင်းပါပြီအရှင်ဘုရား နောင်ကိုစောင့်ထိန်းပါမည် ။

အကြီး။ ။ သာဓု သာဓု သာဓု။

ကောင်းပြီ ကောင်းပြီ ကောင်းပြီ။

*

ရဟန်းအကြီးက ရဟန်းငယ်ထံ ဒေသနာကြားပုံ

အကြီး။ ။ အဟံ အာဝုသော သဗ္ဗာ အာပတ္တယော အာဝိကရောမိ။

ငါ့ရှင် တပည့်တော် သင်ရောက်သော အာပတ်အားလုံးကို ထင်စွာ ပြုပါ၏ ။

အငယ်။ ။ သာဓု ဘန္တေ သာဓု သာဓု။

ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ ကောင်းပါပြီ။

အကြီး။ ။ အဟံ အာဝုသော သဗ္ဗဟုလာ နာနာဝတ္ထုကာ သဗ္ဗာ အာပတ္တယော

အာပဇ္ဇ၊

တပည့်တော် သည် အကြောင်းအမျိုး မျိုး ရှသော အားပတ်အားလုံးကို

သင်ရောက်ခဲ့ပါပြီ၊

ထိအာပတ်အားလုံးကို ငါ့ရှင်ထံ၌ ပြောကြားပါ၏ ။

အငယ်။ ။ ပဿ ထ ဘန္တ တာ အာပတ္တယော။

အရှင်ဘုရား ထိုအာပတ်အားလုံးကို အပြစ်ဟုရှုပါ၏ လော။

အကြီး။ ။ အာမ အာဝုသော ပဿ ဘမိ။

မှန်ပါ၏ ငါ့ရှင် အပြစ်ဟုရှုပါသည်။

အငယ်။ ။ အာယတီ ဘန္တ သံဝရေယျာထ။

အရှင်ဘုရား နောင်ကို စောင့်ထိန်းပါဘုရား။

အကြီး။ ။ သာဓု သုဠအာဝုသော သံဝရိဿ ဘမိ။

ကောင်းပါပြီငါ့ရှင် နောင်ကိစောင်ထိန်းပါမည် ။

အငယ်။ ။ သာဓု ဘန္တ သာဓု သာဓု။

ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ ကောင်းပါပြီ။

တာ တုယုမူလေ ပတိဒေသမိ။

ဝိနယ=ဝိနည်း=စည်းကမ်း

မကျင်သုံးက သင်ရဟန်းကောင်း မ ဖြစ်နိုင်။

ရဟန်းတော် များ အချိန်မရွေး သောကစားနိုင်ရန် ဝိနည်းတော် ကခွင့်ပြုထားသော အဖျော်ရစ်ပါး။

- (၁) သရက်သီးအဖျော်၊
- (၂) သပြေသီးအဖျော်၊
- (၃) တောငှက်ပျောသီးအဖျော်၊
- (၄) အိမ်ငှက်ပျောသီးအဖျော်၊
- (၅) သစ်မည် စည်ခေါ် မယ်ဇယ်အဖျော်၊
- (၆) မုဒရက်ခေါ် စပျစ်သီးအဖျော်၊
- (၇) ကြာစွယ်အဖျော်၊
- (၈) ဖက်သက်တရော်သီးအဖျော်။

*

ရဟန်းမခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သို့ မဟုတ် ဈာန်
မဂ်ဖိုလ်ကိုမရထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ကျိပ် တစ်ယောက်

- (၁) ပဏ္ဍုက်၊
- (၂) ရှင်ရဟန်းအသွင်ကိုခိုးယူ၍ ရှင်ရဟန်းအစစ်တို့နှင့် ပေါင်းသင်းနေထိုင်သူ၊
- (၃) တိတ္ထိ တို့ထံသို့ ရဟန်းဘောင်မှပယ်ခွာထားသူ၊

(၄) တိရိစ္ဆာန်၊

(၅) အမိကိုသတ်သူ၊

(၆) အဖကိုသတ်သူ၊

(၇) ရဟန္တာကိုသတ်သူ၊

(၈) ဘုရားအားသွေးစိမ်းတည်အောင်ပြုသူ၊

(၉) သံဃာကိုဂိုဏ်းခွဲသူ၊

(၁၀) ရဟန်းမိန်းမကိုဖျက်ဆီးသူ၊

(၁၁)နှစ် လိင်ရှိသူ။

*

ရဟန်းနှင့် ဝိနည်းဆိုင်ရာ ဗဟုသုတများ

(၁) ရဟန်း ဟူသည်-

ရဟန်းရဲ့ မူရင်း ပထမအကျဆုံး အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုချက်ကို ဒီဃနိကာယ်၊ မဟာဝဂ် ၊ မဟာပဒါနသုတ် မှာ ကိုယ်တိုင် ဖတ်ကြည့်နိုင်ပါတယ်။ ထေရဝါဒ ပါဠိတော် မှာ ဘုရားလောင်းကို သူအို၊ သူနာ၊ သူသေ၊ ရဟန်း နိမိတ် (၄)ပါးပြခန်းမှာ ဝိပဿ^၁ ဘုရားလောင်း ရဲ့ ကာလက ဇာတ်တော် တွေ ကို သာ ဂေါတမ ဘုရားရှင်က ပြန်ပြီး ဟောပြထားပါတယ်။ ရဟန်းဟူသည် - တရားကို ကောင်းစွာ ကျင့်ခြင်း ၊ မှန်စွာ ကျင့်ခြင်း ၊ ကုသိုလ်ပြုခြင်းသည် ကောင်း၏ ၊ ကောင်းမှု ပြုခြင်းသည် ကောင်း၏ ၊ မညှင်းဆဲခြင်းသည်ကောင်း၏ ၊ သတ္တဝါတို့ကို သနားခြင်းသည် ကောင်း၏ ဟု နှလုံးသွင်း ကျင့်နေသူ ဖြစ်ပါတယ်။

သာမဏေရ ပဗ္ဗဇ္ဇ လို့ အခေါ်နည်းနည်း ပြောင်းလိုက်ရင်တော့- လွတ်မြောက်အောင်ကျင့်နေသူ ၊ အနှောင်အဖွဲ့ကင်းသူ၊ (တဏှာကင်းအောင် ကြိုး စားနေသူ) ဖိအားကင်းအောင်နေသူ၊ ငြိမ်းချမ်းအောင်နေသူ လို့ အဓိပ္ပါယ်တွေ ထွက်လာပါတယ် ။

ဘီစီ (၆၀၀)ကျော် လာတဲ့ ဂေါတမဘုရား မပွင့်ခင် အနီးဆုံးသာ ကာလမှာ တော့ ဗြာဟ္မဏတို့က နိုင်ငံရေး ၊ စီးပွားရေး ၊ လူမှု ရေး တို့တွင် အဘက်ဘက်က အသာစီးယူနေကြသည်ကိုလည်းမကျေနပ် ဖြစ်လာကြတဲ့ ဘဝလွတ်မြောက်ရေး ကို အလိုရှိကြသူတွေ ဟာ အိမ်ရာတည်ထောင် လူတို့ ဘောင်ကိုစွန့်ခွာပြီး ဆိတ်ငြိမ်ရာတောအရပ်သို့ ချဉ်းကပ်ကာ အားထုတ်ကျင့်ကြံ ကြိုး ပမ်းကြရာမှ တရားဘာဝနာပွားများ မှု သဘောပေါ်ပေါက်လာတယ်။ တောထဲတွင် သစ်ပင်အောက်၌ တစ်ကိုယ်တည်း ထိုင်နေရင်း စိတ်မှန်းဖြင့် ယဇ်ပူဇော်မှု ပြုခြင်း၊ ဗြဟ္မာကို အာရုံပြုခြင်းများ ပြု လုပ်ရာမှ ကသိုဏ်းကျင့်စဉ်များ ပေါက်ကာ ဈာန်လမ်းစဉ်ကို တွေ့ ရှိကြသည်။ အဂ္ဂပဈာန် (၄)ပါးအထိ အောင်မြင်ခဲ့ကြပါတယ်။ ထို့ကြောင့် အာရညကခေတ်ခေါ် တောမှီရသေ့ခေတ်ဦးတွင် ဝေဒလမ်းစဉ် မှေးမှိန်ခဲ့ရပါတယ်။

အရညဟူသည် ကတော့ တောမှီရသေ့တို့ကို ခေါ်ဆိုသော အမည် ဖြစ်ပြီး

ထိုရသေ့သည် သညာသီ၊ပရဗိုဇ်နှင့် ဘိက္ခုဟု သုံးမျိုး ရှိသည်။ သညာသီနှင့် ပရဗိုဇ်တို့မှာ အဝတ်ဖြူဝတ်၊ ဝတ်လစ်စလစ် စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုး သော ဂိုဏ်းများ ကို ဆိုလိုသည်။ ဘိက္ခု ဆိုသည်မှာ ထမင်းကို အလှူခံစားသောကံသော ကြောင့် ခေါ်သော အမည် ဖြစ်ပြီး ၊ နောင်အခါ ဗုဒ္ဓသည် မိမိတပည့်ရဟန်းများ ကို ဘိက္ခုဟု ခေါ်ဆိုလေသည်။ ဘိက္ခုကိုလဲ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ရဟန်းလို့ နားလည်ကြရပါမယ်။

အခုနောက်ပိုင်းတော့ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဘိက္ခုဆိုတဲ့ အသုံးနဲ့ မြန်မာတွေ ရဲ့ ဆရာတော် ဆိုတဲ့ အခေါ် ကို တွင် တွင် ကျယ်ကျယ်သုံးနေတာ တွေ့ရပါတယ်။ ထိုင်းက နိုင်ငံခြားသာသနာပြုရဟန်းတော် တွေ ကလဲ မြန်မာတွေ ရဲ့ ဆရာတော် ဆိုတဲ့အသုံးကို သူတို့ ကျောင်းတွေ မှာ သုံးနေကြောင်း ဝမ်းသာဖွယ် တွေ့ရပါတယ်။

(၂) ရဟန်းကို ဘာကြောင့် ရှိသလေးစားရှိခိုးထိုက်သလဲ

ရဟန်းကို ဘာကြောင့် ရှိသလေးစားရှိခိုးထိုက်တယ် ဆိုတာကို ဗုဒ္ဓက မုနိ သုတ်တော် မှာ ဒီလို အသိပေး ဆုံးမခဲ့ပါတယ်။

ကိုယ်ဟာကို တရားကျင့်ပြီး အနာဂါမ် ဖြစ်နေတဲ့ အရိယာ လူပုဂ္ဂိုလ် ကတောင် ဒီကနေ့မှာ သမီးန်းဝတ်ထားတဲ့ ပုထုဇဉ် ကိုရင်လေးကို ရှိခိုးရမယ် လို့ ဆိုပါတယ်။

တရားသိမှု ၊ ကျင့်ကြံပေါက်မြောက်မှု မှာ ကိုယ်က သာနေပေမယ့် သာသနာဝန်ထမ်းရှင်သာမဏေလေးကို ရှိခိုးထိုက်တယ်။ဘာကြောင့်ဆိုရင် ရှိခိုးထိုက်သော အသွင်အပြင်အားဖြင့် (၂)မျိုး ရှိတယ်။ရှိခိုးထိုက်သော ဂုဏ်အရည်အချင်းအားဖြင့်အချက်ပေါင်း(၂၀) တိတိရှိနေတယ်။

*

အသွင်အပြင်အားဖြင့် (၂)မျိုး ကတော့ -

(၁) ဖန်ရည်ဆိုးသော သမီးကို ဝတ်ရုံခြင်း၊ (လှပတင့်တယ်သော အရောင် အဆင်းရှိတဲ့ အဝတ်အစား ကို ရှောင်ကြဉ်လိုက်ခြင်း၊ ကာမဂုဏ်ကို အသွင်ဖြင့် သတ်ခြင်း၊

(၂) ဦးခေါင်းကို ရိတ်တုံးထားခြင်း။ (ဦးခေါင်းတန်ဆာဆင်ခြင်း ကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ နှုတ်ခမ်းမွှေး၊ မုတ်ဆိတ်မွှေးအလှအပထားခြင်း များ ကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ အိန္ဒြိယမှာ တော၊ ဒါတော် တော် ကို စွန့်ပတာတဲပ အစဉ်အလာလုပ်ရပ်လို့ဆိုပါတယ်။ သူတို့က ဆံပင်၊ နှုတ်ခမ်းမွှေး၊ မုတ်ဆိတ်မွှေးကို အရမ်းအလှဆင်တဲ့ တိုင်းပြည် ဖြစ်နေလို့တဲ့) ဒီနှစ် ချက်မှာ တင် သူ၏ ခြံ၊ ခြံမူ၊ အလိုနည်းမူ၊ လူ့အသွင်အပြင်သဘာဝကို ရှောင်ခွာကာ မြင့်မြတ်သော အသွင်ကို ယူမှု တွေ ဟာ သာမန်လူထက်သာလွန်နေလို့ ရှိခိုးခံထိုက်နေပြီ လို့ ဟောတော် မူပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ သီလ သမာဓိ ပညာရှိခြင်းတွေ ကို ဘုရားရှင်က ဘာမှ မဆိုလိုသေးပါ။ မိလိန္ဒ ပညာ မှာ လဲ ဒီအတိုင်းပါပါတယ် ။

အရှင်နာဂသိန်ကတော့ ဒီအသွင်(၂)ပါးယူပြီးတာနဲ့ကို ဘုရား၏ အလိုကျ အသွင်အပြင် စ ဖြစ်နေပြီ..တဲ့။ ဒါကြောင့်လဲ ရှိခိုးခံထိုက်တယ် လို့ ဆိုပါတယ်။

*

ရှိခိုးထိုက်သော ဂုဏ်အရည်အချင်းအားဖြင့်အချက်ပေါင်း(၂၀)။

- (၁) သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ် အသွင်ရှိခြင်း
- (၂) ရဟန္တာအသွင် ရှိခြင်း
- (၃) အရိယာနှင့်တူသော အကျင့်ရှိနေခြင်း
- (၄) တူသော နေထိုင်ခြင်းရှိကြခြင်း
- (၅) တူသော ဣန္ဒြေ ရှိကြခြင်း
- (၆) တူသော ဆင်းရဲခြင်းရှိခြင်း၊

(၇)တူသော သည်းခံခြင်းရှိခြင်း

(၈)တစ်ကိုယ်ထီးတည်းကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်ခြင်း

(၉) တစ်ကိုယ်ထီးတည်းမွေ့လျော်ခြင်း

(၁၀) တစ်ကိုယ်ထီးတည်းကျိန်းအောင်ခြင်း

(၁၁)မကောင်းမှု မှရှက်ခြင်း

(၁၂)မကောင်းမှု မှ လန့်ခြင်း

(၁၃)သ ဓမ္မ အကျင့်ကို အားထုတ်ခြင်း

(၁၄)ကုလိုလ်ကို မမေ့လျော့ခြင်း၊

(၁၅)သုတ်လွှတ်ခြင်းကဲ့သို့ သော ကာမဂုဏ်ကို ဖယ်ကြဉ်ခြင်း၊

(၁၆)ပါဠိသင်ယူခြင်း

(၁၇) အဋ္ဌကထာ ခေါ်အကျယ်အနက် သင်ယူခြင်း

(၁၈) သီလ၊သမာဓိပညာဂုဏ်တို့တွင် မွေ့လျော်ခြင်း၊

(၁၉)ကင်းသော တပ်မက်မှု ရှိခြင်း၊

(၂၀) ဘုရားရှင်သတ်မှတ်သော သိက္ခ ၁ပုဒ်များ ကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်း

ဒီအချက်တွေ ကြောင့်လဲ ရှိခိုးခံထိုက်နေပါတယ်။

အပေါ်က အချက်တွေ နဲ့ တစ်ချက် ခြင်းအကျယ်ကို သီတဂူဆရာတော် ၏

ရာဟုလာသုတ္တန် နဲ့ ရဟန်းတစ်ပါးတန်ဖိုးတရားတော် မှာ နာယူမှတ်သားနိုင်ပါတယ်။

ဓမ္မစေတီဆရာတော် ပဗ္ဗဇ္ဇဟူသည့် (ရဟန်းခံခြင်းဆိုင်ရာ တရား) (အကယ်ဒမီဦးညွန့်ဝင်း

အိမ်မှာ ဟောတဲ့တရား)နဲ့ သာမညဗလသုတ်အကျယ် ၊ မဟာပဒါနသုတ်နှင့် မိလိန္ဒ

ပညာတို့မှာ လဲ ပါပါတယ်။ သုခမှတ်စုမှာ လဲ လေ့လာနိုင်ပါတယ်။

ဝိနည်းတော် များ ပညတ်ခြင်းအကြောင်း (၁၀) ချက်

၁။ သံဃာတော် ၏ ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးရန်။

၂။ သံဃာတော် များ ချမ်းသာစေရန်။

၃။ အကျင့်သီလဖောက်ဖျက်သူတို့ကို နှိမ်နင်းရန်။

၄။ အကျင့်သီလကို ချစ်မြတ်နိုးသော ရဟန်းတို့ ချမ်းသာစွာ နေနိုင်ရန်။

၅။ မျက်မှော ကံ၌ ဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကိုပယ်ရှားရန်။

၆။ နောင် ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကိုပယ်ရှားရန်။

၇။ မကြည်ညိုသေးသော သူတို့ကိုကြည်ညိုစေရန်။

၈။ ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့ကို တိုး၍ ကြည်ညိုစေရန်။

၉။ သူတော် ကောင်းတရား(သာသနာသုံးရပ်) တည်တံ့စေရန်။

၁၀။ ဝိနည်း(စည်းမျဉ်းဥပဒေ)ကို ချီးမြှောက်ရန်။

*

ဝိနည်းပိဋက ၊ ပါစိတ်ပါဠိတော် (ဘိက္ခုနီ ဝိဘင်္ဂါပါရာဇိက အခန်း) ပါတိမောက်
ပြတော် မူခြင်း ။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ မြတ်စွာ ဘုရားရှင် အား ဤ သာသနာတော် ကြာမြင့်စွာ
တည်စေရန် မြတ်စွာ ဘုရားသည် တပည့်တို့အား အကြင် သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော် မူရာ၏ ၊
အကြင်ပါတိမောက်ကို ပြတော် မူရာ၏ ၊ ယခု အချိန်တန်နေပါပြီ ဘုရား လို့
လျှောက်ထားတယ်။

သာရိပုတြာ သင်ဆိုင်းငံ့ဦးလော့ ။ဘုရားရှင်တို့သာ သိက္ခာပုဒ်ပညတ်၇န့် အချိန် ၊

ပါတိမောက်ပြရန် အချိန်ကို သိပေမည်။ သာသနာတော် အတွင်းမှာ
အာသဝေါတရားတည်စေမည်။ လွန်ကျူးသော တရားတွေကို သံဃာတော် တွေ မလွန်ကျူး
သမျှ ဘုရားရှင်တို့မည် သည် သိက္ခာပုဒ်ပညတ်တော် မမူ ။ ပါတိမောက်ပြတော် မမူ လို့
မိန့်ကြားတော် မူပါတယ်။

ယခု ဝါနနေကြသေးလို့ ရဟန်းတွေ မှာ လွန်ကျူး မှု တရားတွေ မပေါ်သေးပါ။
ဝါရင် လာလျှင် (ရဟန်းများ လာလျှင်) ထိုတရားတို့ ထင်ရှားပေါ်လာပါလိမ့်မည် ။ ထိုအခါမှ
အကြင် သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော် မူရ၏ ။ အကြင်ပါတိမောက်ကို ပြတော် မူရ၏ ။

ယခု ရဟန်းတွေ မှာ လာဘ်လာဘ မများ သေးလို့ လွန်ကျူး မှု တရားတွေ
မပေါ်သေးပါ။ လာဘ်လာဘများ လာလျှင်) ထိုတရားတို့ ထင်ရှားပေါ်လာပါလိမ့်မည် ။
ထိုအခါမှ အကြင် သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော် မူရ၏ ။ အကြင်ပါတိမောက်ကို ပြတော် မူရ၏
၊

ယခု ရဟန်းတွေ မှာ အကြားအမြင် ဗဟုသုတ မများ သေးလို့ လွန်ကျူး မှု
တရားတွေ မပေါ်သေးပါ။ အကြားအမြင် ဗဟုသုတများ လာလျှင်) ထိုတရားတို့
ထင်ရှားပေါ်လာပါလိမ့်မည် ။ ထိုအခါမှ အကြင် သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော် မူရ၏ ။
အကြင်ပါတိမောက်ကို ပြတော် မူရ၏ ။

ပါတိမောက်ပြခြင်း ဆိုတာ ရဟန်းတွေ ဥပုသ် ပြုခြင်းပါပဲ ။ ရဟန်းတွေ
ဟုနေရာမှာ ရဟန်းတစ်ပါးက ဒီလို ပါတိမောက်ပြရပါတယ်။

အရှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် ကျွန်ုပ်၏ စကားကို နာတော် မူလော့။ အကယ်၍
သံဃာအား သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော ကံသည် ဖြစ်ငြားအံ့ ။ သံဃာသည်
ဥပုသ်ပြုရ၏ ။ ပါတိမောက်ပြရ၏ ။

သံဃာသည် ရှေးဦးစွာ ပုဗ္ဗကိစ္စ ကိုးပါးကို ပြုပြီးပြီလော ။ အရှင်ဘုရားတို့
အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြောင်း ပြောကုန်လော့ ။ ပါတိမောက်ပြပေအံ့ ။ အကြင် ရဟန်းသည်
အာပတ်ရှိက ထင်ရှားစွာ ပြောရ၏ ။ အာပတ်မရှိမူ ဆိတ်ဆိတ်နေရ၏ ။

ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် လဲ အာပတ်ကင်းစင်သည်ဟု သိရ၏ ။

အာပတ်ရှိရဲသားနဲ့ အာပတ်မရှိသလို နေငြားအံ့ ။ ထိုရဟန်းသည် မုသားဝါဒ ဖြစ်မည် ။မုသားဆိုခြင်းမည် သဖြင့် ဈာန်၊မဂ်၊ဖိုလ် တရားများ ကို မရရှိအောင် အန္တရာယ် ပြု ရာ၏ ဟု မြတ်စွာ ဘုရားဟောတော် မူထားသည်။ အာပတ်ရှိသော ရဟန်းသည် အာပတ်ကို သတိရပြီး စင်ကြယ်ခြင်းကို အလိုရှိသဖြင့် အာပတ်ကို ထင်ရှားစွာ ဖွင့်ဟ လျှောက်ကြားပြီး ချမ်းသာအောင် ပြုရ၏ ။

(နည်းနည်း တော့ ဝါကျပုံစံလေးတွေ ပြောင်းလိုက်တယ်။ ရှေးစာတွေ လို ဖြစ်နေလို့)။

ချမ်းသာကြပါစေ

နေလင်း

*

သိက္ခာတင်ခြင်း (ရဟန်းခံခြင်း) ။

သိက္ခာတင်ခြင်းဆိုသည်မှာ ရဟန်းတော် များ က သိမ်အတွင်း :

ရဟန်းလောင်းကို ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာဖတ်၍ ရဟန်းခံပေးခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သိက္ခာတင်ရာ အောက်ပါ အချက် (၅) ချက်နှင့် ပြည့်စုံရမည် ၊ မပြည့်စုံပါက ရဟန်းမ ဖြစ်နိုင်ချေ။

- ၁.ရဟန်းလောင်းသည် လူသား ယောက်ျားစင်စစ် ဖြစ်ခြင်း၊ (နဂါး၊ ဂဠုတို့က လူယောင်ဆောင်ထားသူ မ ဖြစ်စေရ)၊ (နပုံး ပဏ္ဍုက်နှင့် မိန်းမ မ ဖြစ်စေရ။)
- ၂.သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော သိမ်အတွင်း ၊ ရှိခြင်း၊

၃.သီလစင်ကြယ်သော ရဟန်းကောင်း အနည်းဆုံး (၅) ပါး ရှိခြင်း၊

၄.ဿ တိဖတ်ကြားရာ ဌာန်ကရိုဏ်း တိကျမှန်ကန်ခြင်း၊

၅.ကမ္မဝါစာ (၃) ကြိမ်ကို မှန်ကန်စွာ ဖတ်ရွတ်ပေးခြင်း။

*

သိက္ခာချခြင်း

သိက္ခာချခြင်းဆိုသည်မှာ မိမိသည် ရဟန်းသီလကို ကျင့်သုံးနိုင်ခြင်းမရှိတော့ပါ ကြောင်း ဖွင့်ဟပြောကြားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သိက္ခာချပြီးနောက်ပါရာဇိကအမှု များ ကို ကျူးလွန်ပါက ရဟန်းမဟုတ်တော့ပြီ ဖြစ်၍ ပါရာဇိကအာပတ်မသင့်တော့ပါ။ ပါရာဇိကကျပြီးသော ရဟန်းမှာ လည်း သီလသိက္ခာမရှိတော့ပြီ ဖြစ်၍ သိက္ခာချရန် မလိုတော့ပါ။ သိက္ခာချရာ အောက်ပါအချက် (၆)ချက်နှင့် ပြည့်စုံရမည် ။

၁။ အမှန်တကယ် ရဟန်းအ ဖြစ်ဖြင့် မနေလိုခြင်း(သိက္ခာချလိုစိတ်ရှိခြင်း) ။

၂။ သတိမှတ်ထားသည့် သိက္ခာချစကားလုံး မှန်ကန်ခြင်း၊

၃။ ပစ္စုပ္ပန်ကာလဖြင့် ပြောဆိုခြင်း၊

၄။ နှုတ်ဖြင့် ပီသစွာ ဆိုခြင်း၊ (လက်ဟန်ပြခြင်း၊ စာရေး ခြင်းဖြင့် သိက္ခာချလျှင် သိက္ခာမကျေချ) ၅။ ထိုပြောဆိုသော စကားကို နားထောင်သူ (သိက္ခာချပေးသူ) မှာ လူသား စင်စစ် ဖြစ်ခြင်း၊

၆။ နားထောင်သူက ချက်ခြင်း နားလည်ခြင်း။

သိက္ခာချစကားလုံး ၂၆-လုံး

၁. ဘုရားကို စွန့်ပါ၏ ။ (ဗုဒ္ဓံ ပစ္စုပ္ပန်မိ)

၂. တရားတော် ကို စွန့်ပါ၏ ။ (ဓမ္မံ ပစ္စုပ္ပန်မိ)

၃. သံဃာတော် ကို စွန့်ပါ၏ ။ (သံဃံ ပစ္စုပ္ပန်မိ)

၄. ရဟန်းသိက္ခာကို စွန့်ပါ၏ ။ (သိက္ခံ ပစ္စုပ္ပန်မိ)

၅. ဝိနည်းတော် ကို စွန့်ပါ၏ ။ (ဝိနယံ ပစ္စုပ္ပန်မိ)

၆. ပါတိမောက် (ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ် မာတိကာ) ကို စွန့်ပါ၏ ။ (ပါတိမောက္ခံ ပစ္စုပ္ပန်မိ) ၇. ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ် အကျဉ်းချုပ်ကို စွန့်ပါ၏ ။ (ဥဒ္ဓေသံ ပစ္စုပ္ပန်မိ) ၈. ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကို စွန့်ပါ၏ ။ (ဥပဇ္ဈာယံ ပစ္စုပ္ပန်မိ)

၉. ဆရာကို စွန့်ပါ၏ ။ (အာစရိယံ ပစ္စုပ္ပန်မိ)

၁၀. အတူနေတပည့်ကို စွန့်ပါ၏ ။ (သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ ပစ္စုပ္ပန်မိ) ၁၁. အနီးနေ တပည့်ကို စွန့်ပါ၏ ။ (အန္တေဝါသိကံ ပစ္စုပ္ပန်မိ) ၁၂. ဥပဇ္ဈာယ်တူ ရဟန်းကို စွန့်ပါ၏ ။ (သမာနပဇ္ဈာယကံ ပစ္စုပ္ပန်မိ) ၁၃. ဆရာတူတပည့်ကို စွန့်ပါ၏ ။ (သမာနာစရိယံ ပစ္စုပ္ပန်မိ)

၁၄. အတူနေ သီတင်းသုံးဖော်ကို စွန့်ပါ၏ ။ (သဗြဟ္မစာရီ ပစ္စုပ္ပန်မိ)

၁၅. အကျွန်ုပ်ကို လူဝတ်ကြောင်ဟူ၍ မှတ်ပါလော့။ (ဂိဟီတိ မံ ဓာရေဟိ) ၁၆. အကျွန်ုပ်ကို ဥပါသကာဟူ၍ မှတ်ပါလော့။ (ဥပါသကောတိ မံ ဓာရေဟိ) ၁၇. အကျွန်ုပ်ကို အရမ်းစောင့်၊

ကျောင်းစောင့်ဟူ၍ မှတ်ပါလော့။ (အာရာမိကောတိ မံ ဓာရေဟိ) ၁၈.အကျွန်ုပ်ကို ရှင်သာမဏေဟူ၍ မှတ်တော် မူပါလော့။ (သာမဏေရောတိ မံ ဓာရေဟိ) ၁၉.အကျွန်ုပ်ကို တိတ္ထိ (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဆရာကြီး) ဟူ၍ မှတ်ပါလော့။ (တိတ္ထိယောတိ မံ ဓာရေဟိ) ၂၀.အကျွန်ုပ်ကို တိတ္ထိတပည့်ဟူ၍ မှတ်ပါလော့။ (တိတ္ထိယသာဝကောတိ မံ ဓာရေဟိ) ၂၁.အကျွန်ုပ်ကို ရဟန်းမဟုတ်တော့ဟူ၍ မှတ်ပါလော့။ (အသမဏေတိ မံ ဓာရေဟိ) ၂၂.အကျွန်ုပ်ကို သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားသားတော် မဟုတ်ဟူ၍ မှတ်ပါလော့။ (အသကျုပ္ပတ္တိယောတိ မံ ဓာရေဟိ) ၂၃.ဘုရားသည် ငါ့အတွက် အကျိုး မရှိ၊ တော် ပြီ၊ တန်ပြီ၊ (အလံ မေ ဗုဒ္ဓေန) ၂၄.ဘုရားသည် ငါ့အတွက် ဘာလုပ်ဖို့လဲ၊ (ကိံ န မေ ဗုဒ္ဓေန) ၂၅.ငါသည် ဘုရားကို အလိုမရှိပြီ၊ ဘုရားသည် ငါ့အတွက်မလိုတော့ပြီ၊ (နအတ္ထော မေ ဗုဒ္ဓေန) ၂၆.ငါသည် ဘုရားလက်အောက်မှ လွတ်မြောက်ပြီ၊ (သုမုတ္တော ဟံ ဗုဒ္ဓေန) အထက်ဖော်ပြပါ သတ်မှတ်ထားသော သိက္ခာချစကားလုံး ၂၆-လုံး တို့အနက် တစ်လုံးလုံးကို ပါဠိဘာသာဖြင့် ဖြစ်စေ၊ မိမိနားလည်ရာအခြားဘာသာ စကားဖြင့် ဖြစ်စေ ရွတ်ဆိုခွင့်ရှိသည်။ ဘုရားကို စွန့်ခဲ့ပြီဟု အတိတ်ကာလဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဘုရားကို စွန့်တော့မည် ဟု အနာဂတ်ကာလဖြင့် လည်းကောင်း ပြောဆိုလျှင် သိက္ခာမကျေချ၊ စွန့်ပါ၏ ဟု ပစ္စုပ္ပန်ကာလဖြင့် ပြောဆိုမှသာ သိက္ခာကျသည်။ သိက္ခာချရာ ယောက်ျား မိန်းမ မည် သူထံ မဆိုသိက္ခာချနိုင်၏ ။ နားထောင်သူ အနေဖြင့် ဤရဟန်းသည် သိက္ခာ ချသည်ဟု ချက်ချင်း နားလည်ရမည် ။ ဖြေးဖြေးစဉ်းစားပြီးမှ (သူတပါးရှင်းပြမှ) နားလည် လျှင် သိက္ခာမကျေချ။

ထို့ကြောင့် ဝိနည်း နားလည်သူအထံ တွင် သာသိက္ခာချသင့်၏ ။

ဝိနည်းနားမလည်သူ ထံ သိက္ခာချလိုပါက သိက္ခာချခြင်း၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ကြိုတင်ရှင်းလင်း ပြောပြပြီး နောက်မှသာ သိက္ခာချသင့်သည်။ (ဒါကြောင့် ဝိနည်းကို နားလည်သင့်တယ် ဆိုတာ ဒါလို အချက်တွေ ကြောင့် အရှေ့မှာ ရေး ခဲ့တာပါ) ထို့ပြင်မြန်မာစကား မတတ်သူထံ မြန်မာဘာသာဖြင့် သိက္ခာချလျှင် ပါဠိစကားမတတ်သူထံ ပါဠိဘာသာဖြင့် သိက္ခာချလျှင်၊ သိက္ခာမကျေချ၊ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော် ရွှေ လည်းကောင်း၊ သစ်ပင် လည်းကောင်း၊ တိရစ္ဆာန်ထံ လည်းကောင်း သိက္ခာချလျှင် သိက္ခာမကျေချ။

ဤခေတ် ဒုလ 'ဘရဟန်းခံသူတို့သည် သိက္ခာကျအောင် သိက္ခာချဖို့ အရေးကြီး၏။ သိက္ခာမကျဘဲ လူဝတ်လဲ၍ မိမိအိမ်ပြန်လာပါက သင်္ကန်းဝတ်စဉ်က ပါရာဇိကမကျဘဲ ပုဆိုးဝတ်ပြီးမှ ပါရာဇိကကျမည် ကို သတိပြုသင့်ကြသည်။

*

အပါယ်ကျမည့် သူ (၃) ဦး။

ရဟန်းတွေ ကို စွပ်စွဲပြောဆိုရာမှာ ကိုယ်တွေ ကလဲ သေချာတိကျဖို့ လိုပါတယ်။ ဒီလိုမဟုတ်ဘဲ မသေမချာနဲ့ စွပ်စွဲရင် အောက်ကအချက်တွေ ထဲက ဒုတိယအချက်နဲ့ ငြိပြီး အငယ်ကျနိုင်ကြောင်း ဘုရားရှင် ဟောထားတဲ့ သုတ်တော် ကို ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

ရဟန်းတို့၊ ဤအယုတ်တရားတို့ကို မစွန့်ပယ်ခြင်းကြောင့် အပါယ်သို့ လားရမည့် သူ၊ ငရဲသို့ ရောက်ရမည့် သူတို့သည် ဤသုံးမျိုး တို့တည်း -

(၁) မမြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သူ ဖြစ်ပါလျက် မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်၏ ဟု ဝန်ခံသူသည် လည်းကောင်း၊ (ရဟန်းမဟုတ်ဘဲလျက် ရဟန်းဟု ဝန်ခံသူ။) (၂) မြတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်သော စင်ကြယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို အခြေအမြစ် မရှိသော မမြတ်သော အကျင့်ဖြင့် စွပ်စွဲသူသည် လည်းကောင်း၊ (ရဟန်းကောင်းကို ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲဖျက်ဆီးသူ။) (၃) ကာမဂုဏ်ခံစားမှု အပြစ်မရှိဟု ယူဆ၍ ကာမဂုဏ်ကို သုံးဆောင် ခံစားသူသည် လည်းကောင်း၊

ရဟန်းတို့၊ ဤသုံးမျိုး တို့သည် ဤအယုတ်တရားသုံးပါးကို မစွန့်ပယ်ခြင်းကြောင့် အပါယ်သို့ လားရောက်ရမည့် သူ၊ ငရဲသို့ ကျရောက်ရမည့် သူများ ဖြစ်ကုန်၏ ။

(အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် ၊ ပထမတွဲ စာမျက်နှာ-၂၆၉၊ အာပါယ်ကသုတ်။)

*

အနာမာသဝတ္ထုများ

(ရဟန်းများ မထိမကိုင်ကောင်းသော အရာဝတ္ထုများ)

၁. မာတုဂါမ = ယနေ့မွေးစ သူငယ်မကိုပင် မကိုင်ရ၊ သာယာစိတ် ရှိလျှင် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏ ။ သာယာစိတ်မရှိသော် လည်း တမင်သက်သက်ကိုင်လျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ ။ မတော် တဆ ထိမိတိုးမိလျှင် အာပတ်မသင့်။ မိခင်, နှမ စသော ဆွေမျိုး : တော် စပ်သူကို မိသားစုချစ်ခင်စိတ်ဖြင့် ကိုင်လျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်သည်။ ရေနစ် သော မိခင်, ရေတွင် :ထဲကျသော မိခင်ကိုပင် လက်ဖြင့် မဆွဲမကိုင်ရ၊ ဝါးလုံး, ကြိုး စသည်ကို လှမ်းပေး၍ ဆွဲတင်ကယ်ဆယ်ရမည် ။ လက်ကိုလှမ်းဆွဲပါဟုမပြောရ၊ ကြောက် အား လန့်အားဖြင့် လာရောက်ဆွဲကိုင်ဖက်ထားပါမှုကမ်းစပ်ရောက် အောင် ကူးခပ်လာရမည် ။ အာပတ်မသင့်ချေ။ မိမိ၏ ကာယပယောဂ,ဝစီပယောဂ မပါစေရ။

၂. မာတုဂါမ၏ အသုံးအဆောင်၊

၃. မာတုဂါမ၏ ရုပ်ပုံ, ဓာတ်ပုံ, ရုပ်ထု၊

၄. စပါးအမျိုး မျိုး ၊

၅. ပဲအမျိုး မျိုး ၊

၆. ထန်းသီး, အုန်းသီး, ငှက်ပျောသီး စသော အသီးအမျိုး မျိုး ၊

၇. ပုလဲ, ပတ္တမြား, ရွှေ, ငွေ စသော ရတနာအမျိုး မျိုး ၊

၈. ငွေစက္ကူ, ငွေအင်္ကျီ အသပြာ အမျိုး မျိုး ၊

၉. လက်နက် အမျိုး မျိုး ၊

၁၀. တူရိယာ အမျိုး မျိုး ။

အထက်ပါ ပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ကို ကိုင်တွယ်သုံးသပ်ပါက ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်သည်။

ပရိတ်ရေနှင့် ပရိတ်ချည်ပြုလုပ်ပေးခြင်း

ပရိတ်ဖြင့် အရံအတားပြုတော် မူပါ။ ပရိတ်ရွတ်၍ စောင့်ရှောက် ပေးတော် မူပါဘုရားဟု တောင်းပန် လျှောက်ထားရဉ္စ ပရိတ်မရွတ်အပ်။]]ပရိတ်တရားတော် ချီးမြှင့်တော် မူပါဘုရား၊ သို့မဟုတ် ပရိတ်ရွတ်တော် မူပါဘုရား}}ဟု လျှောက်ထားပါက ပရိတ်ရွတ်ခွင့်ရှိ၏ ၊ မလိမ္မာသော ဒါယကာအား နားလည်အောင် ရှင်းလင်းပြောပြ၍ ဝိနည်းနှင့် ညီအောင် ပြန်လည်လျှောက်ထားစေရမည် ။ ပရိတ်ရေနှင့် ပရိတ်ချည်ကို ရဟန်း၏ ပစ္စည်းဖြင့် ပြု လုပ်မပေးရ၊ ဒါယကာတို့ပိုင်သော ရေနှင့် ချည်ခင်တို့ဖြင့် ပရိတ်ရေနှင့် ပရိတ်ချည်ပြုလုပ် ပေးရမည် ၊ ရဟန်းသည် ပရိတ်ရွတ်နေစဉ် ရေကို လက်ဖြင့် မွှေနှောက်ပေးခြင်း၊ ချည်ကိုလက်ဖြင့် ကိုင်တွယ်သုံးသပ်ပေးခြင်းဖြင့် ပရိတ်ရေနှင့် ပရိတ်ချည်ကို ပြုလုပ်ပေးနိုင်၏ ။

ဂါထာမန္တန်ဖြင့် မန်းမှု တခြင်း၊ ဓာတ်လုံးနှင့် လက်ဖွဲ့အဆောင်ပေးခြင်း

ဆေးကုသခြင်းဟု ဆိုရာ စားဆေး၊ ထိုးဆေး၊ လိမ်းဆေးတို့ဖြင့် ကုသခြင်းကိုသာ ဆိုလိုသည်မဟုတ်၊ ဂါထာမန္တန်ဖြင့် မန်းမှု တပေးခြင်း၊ အထက်လမ်းနှင့် အောက်လမ်း ပယောဂနည်းများ ဖြင့် ဆေးကုသခြင်းပျောက်စေနည်းဖြင့် ဆေးကုသခြင်းကိုလည်း ရဟန်းတော် များ ပြုလုပ်ခွင့်မရှိချေ။ အင်း၊ အိုင်၊ ခါးလှံ၊ လက်ဖွဲ့၊ ဂဝံရပ်စသော အဆောင်များ အင်္ဂါရတ် ဓာတ်လုံးများ ကို ပေးခြင်းသည်လည်း ဒါယကာတို့၏ သဒ္ဓါတရားအစစ်အမှန်ကို ပျက်စီးစေသော ကြောင့် ကုလဒ အမှု အကျုံး ဝင်၏ ။ ဓာတ်ရိုက် ဓာတ်ဆင်၊

ဗေဒင်ဟောခြင်းကိုလည်း အလားတူ ကုလဒ အမှု ဟု ဆိုအပ်၏။

*

ဆေးကုခြင်း

ရဟန်းတော် များ သည် လူဒါယကာ ဒါယိကာမတို့အား ဆေးမကုအပ်၊

ဆေးမပေးအပ်၊ ဆေးပေးဆေးကုလျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဆေးကုကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်များ

ရဟန်းနှင့် သာမဏေများ ၊ မိမိမယ်တော် ခမည်းတော် နှင့် မယ်တော် ခမည်းတော် တို့အား ပြုစုလုပ်ကျွေးသူ၊ မိမိအား ဝေယျာဝစ္စပြုလုပ်ပေးသူနှင့် ရှင်လောင်းတို့အား ဆေးကုပေးအပ်၏။ လူနာအား ဆေးနည်းကို ပြောပြခြင်း၊ ထိုလူနာ၏ ပစ္စည်းဖြင့် ဆေးဖော်စပ်ပေးခြင်း၊ သို့ မဟုတ်မိမိပစ္စည်းဖြင့် ဆေးဖော်စပ်တိုက်ကျွေးကုသခြင်းပြုနိုင်၏။ အကယ်၍ မိမိ ဆေးပစ္စည်းမရှိပါက ဆွေးမျိုး များ နှင့် ဖိတ်ကြားထားသော ဒါယကာများ ထံမှ အလှူခံ၍ လည်းကောင်း၊ မရပါက နေဗုဒ္ဓိအချိန်တွင် အိမ်စဉ်လှည့်လည်ရပ်၍ ဆွမ်းခံသကဲ့သို့ ဆေးပစ္စည်း အလှူခံ၍ လည်းကောင်း ဆေးပစ္စည်းရှာဖွေဖော်စပ် ကုသရမည် ။

ထို့ပြင်ရဟန်းနှင့် ဆွေဒုနစ်ဆက် မျိုး ဒုနစ်ဆက် တော် စပ်သူများ အား ၎င်းတို့၏ ဆေးပစ္စည်းဖြင့် ဆေးဖော်စပ်၍ ကုသခွင့်ရှိ၏ ၊ အကယ်၍ မိမိဆေးပစ္စည်းဖြင့် ကုသပေးရပါက နောင်တစ်ချိန်တွင် အစားပေးကြရန် ပြောဆို၍ ကုသရမည် ၊ အလိုက်သိ၍ အစားပြန်ပေးက ယူရမည် ၊ ပြန်မပေးက မတောင်းရ။

ဆေးပညာ တတ်ကျွမ်းသော ရဟန်းသည် မိမိအတူနေ ဆရာရဟန်း၊ တပည့်ရဟန်း၏ မိခင်ဖခင်တို့အား မလွဲမရှောင်သာ၍ ဆေးကုသပေးရပါက ထိုရဟန်းပိုင် ဆေးဝါးဖြင့် ကုသပေးရမည် ၊ ထိုရဟန်း ဆေးမရှိပါက မိမိဆေးဝါးများ ကို ထိုရဟန်းပိုင် အ

ဖြစ်ပေးအပ်ပြီးမှ ထိုဆေးဖြင့် ကုသပေးရမည်။

ထို့ပြင် အန္တရာယ်ပြုနိုင်သော ဥပဒေမဲ့ လက်နက်ကိုင်များ၊ စစ်ရှုံးလာသော ဘုရားနှင့် မင်းမှု ထမ်းများ၊ ခရီးသည်နှင့် ဆွေမရှိမျိုး မရှိအထီးကျန်သူတို့သည် မကျန်းမာသဖြင့် ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ဝင်ရောက်ခိုလှုံပါက ဆေးကုသပေးနိုင်သည်။

သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံ၍ ပစ္စည်းဥစ္စာကြွယ်ဝသော ဘုရားဒါယကာ ကျောင်းဒါယကာ အလှူဒါယကာတို့ကို ဆေးပေးခြင်း၊ ဆေးကုခြင်းမပြုရ။ ထိုပစ္စည်းလေးပါး ဒါယကာက တပည့်တော် ၏ မိခင် နေမကောင်း၍ ဆေးနည်း ပြောပြပါဘုရား ဆေးကောင်း ညွှန်ပြပါဘုရားဟု လျှောက်ထားလျှင်၊ ဆေးပညာတတ်သော ရဟန်းသည် တိုက်ရိုက်ပြန်မပြောရ၊ အနီးရှိ ရဟန်းသာမဏေတစ်ပါးအား]]မည် သည့်ရဟန်း မည် သည့် ရောဂါ ဖြစ်စဉ်က မည် သည့်ဆေးဖြင့် ကုသပျောက်ကင်းဖူး}}ကြောင်း ပြောကြားရမည်။ ဒါယကာ ဖြစ်သူက နံဘေးမှ ကြားနာမှတ်သား၍ သူ၏ မိခင်အား ထိုဆေးနည်းအတိုင်း ကုသပါလျှင် ထိုရဟန်းမှာ ကုလဒ အမှု ပြုရာ မရောက်၊ အာပတ်မသင့်ချေ။

သို့မဟုတ် ဒါယကာ ဖြစ်သူ ဝိနည်းနား လည်သဖြင့် မည် သူဖျားနာသည်၊ မည် သူအတွက်ဟူ၍ မရည်ညွှန်းဘဲ]]ဤ ရောဂါ ကို မည် သည့်ဆေးဖြင့် ကုသရသနည်း}}ဟု ဆေးပညာသဘောသက်သက် ကိုသာ မေးရာ ထို ရောဂါ ပျောက်ကင်းစေနိုင်သည့် ဆေးနည်းများ ကို ပြောပြခွင့်ရှိ၏။

*

ဆွမ်းမခံအပ်သော (၆)ဌာန

ရဟန်းသံဃာတော် များ သည် အောက်ဖော်ပြပါ (၆)ဌာနသို့ အကျွမ်းတဝင် ပြု၍ အမြဲဆွမ်းမခံအပ် -

၁. ပြည့်တန်ဆာမအိမ်၊

၂. မုဆိုးမအိမ်၊

၃. အပျိုကြီးအိမ်၊

၄. ပဏ္ဍုက် (မိန်းမရှာ) အိမ်၊

၅. ဘိက္ခုနီမကျောင်း

၆. သေတင်းကုပ် (အရက်ဆိုင်)။

အမြဲတမ်း ဆွမ်းမခံအပ်သော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ ဆွမ်းရပ်ခွင့်ရှိ၏ ။ ၎င်းတို့က လမ်းဆုံးလမ်းမသို့ ထွက်၍ ဆွမ်းလောင်းလျှင်လည်းကောင်း၊ ကျောင်းသို့ လာရောက် ဆွမ်းပို့လျှင် လည်းကောင်း ခံယူသုံးဆောင် ကောင်း၏ ။

ထိုနည်းအတူ တိတ္ထိဆရာကြီးများ နှင့် ၎င်းတို့၏ တပည့်သာဝကများ ရဟန်းသံဃာကို ဆဲရေး ဧဏ်ကားသော သူများ ၏ အိမ် ဆွမ်းမခံ ကောင်းချေ။မသိဘဲ ဆွမ်းရပ်မိတာတွေ တော့ ရှိမှာ ပေါ့လေ။ မလိုလားအပ်တဲ့ ပြဿ နာတွေ၊ စွပ်စွဲမှု တွေ မတက်အောင် တားထားတာမို့ ကြီးမားတဲ့ အပြစ်တော့ မရှိဘူးထင်ပါတယ်။

*

သံဃာဒိသိသ်အာပတ် ကုစားခြင်း

အာပတ် ခုနစ်ပုံရှိရာတွင် ပါရာဇိက အာပတ်ပြီးလျှင် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည် အပြစ်အကြီးလေးဆုံး ဖြစ်သည်။ ပါရာဇိက အာပတ် သင့်သော ရဟန်းသည် ရဟန်းသိက္ခာဆုံးပါသွားပြီ ဖြစ်၍ လူသာမဏေဘဝသို့ ပြောင်းခြင်းမှတစ်ပါး အခြားနည်းဖြင့် ကုစားရန်မရှိဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မှာ မူ သင့်ရောက်သော အာပတ်ကို ပြန်လည်ကုစားခွင့်ရှိ၏ ။ သို့သော် ခက်ခဲစွာ ကုစားရသဖြင့် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို ရဟန်းတော် များ အလေးအနက်ထား၍ ထိန်းသိမ်းကြရပေ၏ ။

ဖုံးလွှမ်းထားသလောက် ဝတ်ဆောက်တည်ရ

သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်သော ရဟန်းသည် ထိုနေ့မှာ ပင်

ရဟန်းတစ်ပါးအထံ မိမိတွင် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်ရောက်ကြောင်းကို
ဖွင့်ဟပြောကြားဝန်းခံရသည်။ ဖွင့်ဟပြောကြားခြင်း မပြုဘဲ ထိုနေ့ညကုန်ဆုံး၍ အရုဏ်တက်
သွားပါက တစ်ရက်ဖုံးလွှမ်းရာ ရောက်ပြီး သံဃာဒိသိသ်အာပတ် ကုစားရာတွင် ဖုံးလွှမ်းသည့်
ရက်၊ လ၊ နှစ် နှင့် အမျှပရိဝါသ်ဆောက်တည်ရသည်။

သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်ရောက်ပါလျက် ဖုံးလွှမ်းရာမရောက်သော ချွင်းချက်

သုံးမျိုး ရှိ၏ ။ ယင်းချွင်းချက်သုံးမျိုး နှင့် အမှန်အကန်ကြုံတွေ့ နေရပါက
ဖုံးလွှမ်းရာမရောက်ပေ။

၁. သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်သော်လည်း ထိုအာပတ်သင့်သည်ကို မသိခြင်း။

၂. သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်သည်ကို သိသော်လည်း ထိုညဉ့် မကုန်မီ

ဖွင့်ဟပြောကြားရန် အနီးပတ်ဝန်းကျင် ရဟန်းတစ်ပါးမျှ မရှိခြင်း။

၃. သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်ရောက်သည်ကို ဖွင့်ဟပြောကြားရန် အနီး

ရဟန်းတစ်ပါးရှိသော်လည်း ထိုရဟန်းထံ သွားရောက်ပြောကြားရန် လမ်းခရီးတွင်
အမှန်တကယ် အန္တရာယ်ရှိနေခြင်း။

*

ဝတ်ဆောက်တည်ခြင်း

ဝတ်ဆောက်တည်ခြင်းမှာ သံဃာဒိသိသ်သင့်သည်ကို ဖွင့်ဟမပြောဘဲ

ဖုံးထားမိသည်ကို သံဃာတော် များ ထံ ဖွင့်ဟပြောကြားပြီး သံဃာကပေးသော ကျင့်ဝတ်ကို
ဆောက်တည်ခြင်းဟု ဆိုလိုသည်။ ပရိ=ထက်ဝန်းကျင် =ဝသ=(ဝသ်)ကျင့်သုံးခြင်း

ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်အောင် ကျင့်သုံးခြင်း ဖြစ်သည်။ ဖုံးကွယ်ထားသည့် ရက်နှင့် အမှု
ဝတ်ဆောက်တည်ရသည်။

ဝတ်ဆောက်တည်ရာတွင် အနည်းဆုံး သံဃာတော် လေးပါးဖြင့် သိမ်အတွင်း :
ဝင်ရောက်၍ ရှေးဦးစွာ ဥတ္တိစတုတ္ထ ကမ္မဝါစာ ရွတ်ဖတ်ကာ သံဃာဒီသီသ်အာပတ်
သင့်သူရဟန်းအား ဝတ်ပေးရသည်။ ထို့နောက် မိမိသင့်ရောက်ခဲ့သည့် အာပတ်အမျိုး အမည်
နှင့် ဖုံးလွှမ်းထားခဲ့သော ညဉ့်အရေအတွက်တို့ကို ထုတ်ဖော်လျှောက်ထားပြီး
ဝတ်ဆောက်တည်ရသည်။ အကယ်၍ အမျိုး အမည် အရေအတွက် မမှတ်မိပါက]]အမျိုး မျိုး
သော သံဃာဒီသီသ်အာပတ် များ (သဗ္ဗဟုလာ နာနာဝတ္ထုကာ အာပတ္တိယော))ဟု
ပြောဆိုဆောက်တည်ရသည်။

ဆွမ်းကပ်ပုံလေးသေချာသိအောင် ကူးရေး ပေးလိုက် ပါတယ်။ဝိနည်းမှာ တော့
ဒန္တပေါထ သိက္ခာပုဒ် (အကပ်မခံဘဲ စားမှု) ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအချက်မှာ ရဟန်း
အာပတ်မသင့်အောင် ကျွန်တော် တို့ကလဲ စနစ်တကျ ကပ်လှူရပါမယ်။ဒါမှ
ကိုယ့်ဒါနကလဲပီပြင်မယ်။

*

အကပ်ခံအင်္ဂါ (၅) ပါး

(၁) ဆက်ကပ်လိုသည့် ပစ္စည်းကို အကပ်ခံမည့် ရဟန်းထံသို့

ရှေ့ရှုဆောင်ယူခြင်း (အနည်းငယ်မျှပင် ဖြစ်စေ ရှေ့ရှုညွတ်စေခြင်း)။

(၂) ပေးလှူသော လက်နှင့် ခံယူသော လက် မှတစ်ပါး အခြားသော

ကိုယ်အင်္ဂါဖြင့် တစ်ဦးနှင့် တဦး နှစ် တောင့်ထွာ ဟတ္ထပါသ် အတွင်း သို့ ရောက်ခြင်း။

(၃) ကပ်အပ်သော ပစ္စည်းနှင့် ထည့်ရာ တင်ရာ ဖြစ်သော သပိတ်၊ ပန်းကန်၊

ခွက်၊ စားပွဲခုံ စသော ဝတ္ထုသည် အားအလယ်အလတ် ရှိသော ယောက်ျား မြှောက်ချီနိုင်သော ဝတ္ထုဖြစ်ခြင်း။

(၄) ဆက်ကပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိုယ်အင်္ဂါဖြင့် ပေးလှူ ဆက်ကပ်ခြင်း။

ကိုယ်အင်္ဂါနှင့် ဆက်စပ်သော သပိတ်၊ ပန်းကန်၊ ခွက် စသည်ဖြင့် ပေးလှူဆက်ကပ်ခြင်း။

ခံယူသော ရဟန်း၏ လက်၊ သပိတ်၊ ခွက်စသည်တို့ ကျရောက်အောင် ပစ်လွှင့်၍

ဆက်ကပ်ခြင်းအားဖြင့် သုံးမျိုး သော ဆက်ကပ်ခြင်းတို့တွင် တစ်မျိုး မျိုး ဖြင့် ဆက်ကပ်ခြင်း။

(၅) အကပ်ခံသော ရဟန်း၏ ကိုယ်အင်္ဂါ(လက်)ဖြင့် ခံယူခြင်း၊ ကိုယ်အင်္ဂါနှင့်

ဆက်စပ်သော သပိတ်၊ ပန်းကန်၊ ခွက် စသည်ဖြင့် ခံယူခြင်း အားဖြင့် နှစ် မျိုး သော

ခံယူခြင်းတို့တွင် တစ်မျိုး မျိုး ဖြင့် ခံယူခြင်း၊

ဤအင်္ဂါ ငါးပါးနှင့် ညီအောင် ဆက်ကပ်ခံယူလျှင် အကပ်မြောက်သည်။

အကပ်မမြောက်။ ။မပြောင်းမရွှေ့နိုင်သော ပျဉ်ချပ် ကျောက်ဖျာစသည် ဖြစ်စေ၊

သစ်ငုတ် သစ်ပင်စသည်နှင့် တွဲ ချည်ထားသော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်စသည် ဖြစ်စေ

ဆက်ကပ်ရန်ပစ္စည်းကို တင်၍ ကပ်လျှင် အကပ်မမြောက်။ သစ်ပင် ဖြစ် (ပေါက်) နေ၍ မခူး

ရသေးသော ပဒုမ္မာကြာရွက်၊ ပေါက်ရွက်၊ အင်ဖက် စသည့် ထည့်၍ ကပ်လျှင်လည်း

အကပ်မမြောက်။ ဆက်ကပ်မည့် ပစ္စည်းကို ဆောင်ယူ၍ မရနိုင်လောက်အောင်

သေးငယ်သော မန်ကျည်းရွက်၊ သျှားရွက် စသည် ထည့်၍ ကပ်လျှင် အကပ်မမြောက်။

အားအလယ် အလတ်ရှိသော]]ထာမမဇ္ဈိမ}} ယောက်ျား မမြှောက်နိုင်လောက်အောင်
ကြီးသော စားပွဲခုံကြီး ပေါ် ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်တို့ကို တင်၍ ကပ်လျှင် အကပ်မမြောက်။ ထမင်း
ဟင်း ပါသော ထမင်းအိုးကြီး၊ ဟင်းအိုးကြီးစသည်ကို လူအများ ဝိုင်းမ၍ ကပ်လျှင်
အကပ်မမြောက်။

*

အကပ်ပျက်ခြင်းအင်္ဂါ (၆) ပါး

အကပ်ခံပြီးသော ပစ္စည်းများ သည်အောက်ပါ အကြောင်း တစ်ပါးပါးကြောင့်
အကပ်ပျက်၏ ။ သုံးဆောင်လိုလျှင် ထပ်မံ အကပ်ခံရ၏ ။

၁။ သိက္ခာချ (လူထွက်) ခြင်း၊

၂။ သူခိုးဓားပြတို့ အနိုင်အထက် လုယူခြင်း၊

၃။ သေ (ပျံလွန်) ခြင်း၊

၄။ ရဟန်းယောက်ျားအ ဖြစ်မှ ရဟန်းမိန့်မအ ဖြစ် ပြောင်းလဲ သွားခြင်း၊

၅။ (အစွန့်ခံ ပုဂ္ဂိုလ် ထင်ရှားမရှိဘဲ မိမိဘာသာ မစားတော့ပြီ၊ တော် ပြီတန်ပြီဟု
ဆုံးဖြတ်ကာ) ကိုယ်အင်္ဂါ၊ စိတ် နှစ် ပါးလုံးဖြင့် ဖြစ်စေ၊ စိတ်သက်သက်ဖြင့် ဖြစ်စေ
စွန့်လွှတ်ခြင်း။

၆။ လူ သာမဏေ စသည်တို့အား စိတ်အာလယပြတ် ပေးစွန့်ခြင်း

စသဖြင့် အကပ်ပျက်ခြင်းအင်္ဂါ ခြောက်ပါးရှိ၏ ။

*

မကပ်ဘဲအပ်သော ဝတ္ထုများ

နွားလှည်း၊ မြင်းရထား၊ ကား စသည်တို့ သွားသော အခါ ထသော ဖုန် မြူမှု နှိမပါ။ စင်ကြယ်သော ရေကို အကပ်မခံဘဲ သောက်ကောင်း၏ ။

ဖျော်ရည်၊ သားငါးအရည်၊ ထမင်းရည် စသည်တို့နှင့် မရောမနှော စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော ရေကို မကပ်ဘဲ သောက်ကောင်း ၏ ။ ရွံ့၊ ညွှန် စသည်တို့နှင့် ရောနေသော ရေ ဖြစ်လျှင် ဓမ္မကရိဏ် (ရေစစ်) ဖြင့် စစ်ပြီးမှ သောက်ရ၏ ။

သွားချေသည် သွားနှင့် ကပ်ငြိနေစဉ် စားလိုက အကပ်မခံဘဲ စားကောင်း၏ ။ မတော် တဆ ဝမ်းတွင် ၊ သို့ ရောက်သွားသော်လည်း အပြစ်မရှိ၊ သွားတိုက်တံ၊ ဒန်ပူစသည်တို့ဖြင့် ခြစ်မိ၍ သွားမှလွတ်လျှင် အကပ်ခံပြီးမှ စားကောင်း၏ ။

နှပ် (နှာရည်) သည် နှာခေါင်းအတွင်း ၊ ကပ်ငြိနေစဉ် နှာခေါင်းမှ တွဲ လျားကျ၍ အောက်သို့ ပြတ်မကျသေးမီ စားလိုက အကပ်မခံဘဲ စားကောင်း၏ ။ နှာခေါင်းမှအောက်သို့ ပြတ်ကျသွားလျှင် အကပ်ခံပြီးမှ စားကောင်း၏ ။ မျက်ချေး၊ နားချေး (နဖာချေ) ကိုယ်ပေါ်ချွေးထွက်၍ ပေါက်သော ဆား၊ မျက်ရည်၊ တံတွေ ၊ သလိပ်၊ ကျင်ငယ်။ ကျင်ကြီးတို့လည်း အလားတူပင် ဖြစ်ကြသည်။ ကိုယ်အင်္ဂါ ကပ်ငြိနေစဉ် ကိုယ်အင်္ဂါမှ တွဲ လျားကျသော်လည်း ဥပတ်ပြတ်မကျသေးမီ ဖြစ်လျှင် အကပ်မခံဘဲ သုံးစွဲကောင်း၏ ။

*

ဟတ္ထပါသ်တိုင်းနည်း

ဤသိက္ခာပုဒ် အကပ်ခံခြင်းနှင့် စပ်၍]]ဟတ္ထပါသ်အတွင်း ၊ ရောက်ရမည်]ဟု ပါရှိသဖြင့် ဟတ္ထပါသ်တိုင်းနည်းကို နားလည်ရန်လိုအပ်၏ ။ နှစ် တောင့်ထွာ ဟတ္ထပါသ်တိုင်းရာ ရှေ့ကလာ၍ ကပ်ရာ ရဟန်းက ထိုင်နေလျှင် တင်ပါး၏ နောက်ဘက်အစွန်းဖြင့် ၊

ရပ်နေလျှင် ဖနောင့်စွန်းဖြင့် ၊

စောင်းလျက် လှဲနေလျှင် စောင်းသော နံပါးအပြင်ဘက် အစွန်းဖြင့် ၊

ဝမ်းလျားမှော က်၍ နေရာ ဦးခေါင်းနား လာ၍ ကပ်ရာ ဦးခေါင်းစွန်း၏ အဦးဆုံး ဖြစ်သော လည်ပင်းဖြင့်

ဤသို့ လျှင် လှမ်းယူသော လက်မှတစ်ပါး အဦးဆုံးကိုယ်အင်္ဂါ ၏ နောက်ဘက်စွန်းဖြင့် တိုင်းရမည် ။

ကပ်သူအတွက်တည်း လှမ်း၍ ပေးသော လက်မှတစ်ပါး အခြားသော အဦးဆုံးအင်္ဂါ၏ ဤဘက်အစွန်းဖြင့် တိုင်းတာရမည် ။

အခုတိုတိုရှင်းရှင်း ဖြေသင့်တာက

သံသရာ ကနေ လွတ်ဖို့ အတွက် ဘာကြောင့် ရဟန်း ဝတ်ဖို့ လိုအပ်ပါသလဲ

လူဝတ်အ ဖြစ်နဲ့လည်း သံသရာ က လွတ်ရာ လွတ်ကြောင်းကို ကျင့်ကြံနိုင်ပါသလား ဆိုတဲ့ မေးခွန်းပါ။

ဒါကိုတော့ မိလိန္ဒပညာကပဲ ကျမ်းကိုးချင်ပါတယ်။ ပိဋကတ်တော် တွေ မှာ တွေ့ပေမယ့် သေသေချာချာမရှာနိုင်လို့ သွယ်ဝိုက်နေတာတွေ ပဲ တွေ့နေရပါတယ်။ ဒီမိလိန္ဒပညာမှာ ကတော့ ဒီမေးခွန်းကိုတိတိကျကျပါပဲ။

၃-ဂိဟိပဗ္ဗဇိတသမ္မာပဋိပတ္တိပဉ္စာ (လူနဲ့ ရဟန်းကောင်းစွာ ကျင့်ခြင်း ပြဿ နာ)

ဒီမှာ ပြောကြမေးကြတာလဲ ဒီမေးခွန်းတွေ ပါပဲ ။

မင်းကြီး ။ အရှင်ဘုရားနာဂသေန ရဟန်းတို့ လူသော် ၎င်း၊ရဟန်းသော် ၎င်း ကောင်းစွာ ကျင့်ခြင်းကိုငါဘုရားချီးမွမ်း၏ ။လူသော် ၎င်း၊ရဟန်းသော် ၎င်း ကောင်းစွာ ကျင့်ခြင်းကြောင့် မဂ်ကုသိုလ်တရားကို ငြီးစီးစေနိုင်၏ ။ဤစကားကို မြတ်စွာ ဘုရားဟောတော် မူ၏ ။လူသည်အဝတ်ဝတ်၊ပန်းနဲ့သာ ဆောင်ရွှေငွေသာယာ၊ ပတ္တမြားနားတောင်းစသည်တန်ဆာဆင် ကာမဂုဏ်ခံစား၊ သားမယားနဲ့ အိမ်မှာ နေ ပေမယ့်

ကောင်းစွာ ကျင့်ရင် မဂ်ကုသိုလ်ကို ပြီးစီးစေမယ် ဆိုရင်၊ ရဟန်းတွေ မှာ ဖန်ရည်ဆိုးဝတ်၊
ဦးခေါင်းတုံး၊ သူတပါးဆီဆွမ်းခံစား၊ သီလ(၄)ပါး၊ သိက္ခာပုဒ် ၂၂၇ သွယ်၊ ဝုတင် (၁၃)ပါး
စသည်တွေ ဆောက်တည်နေရတယ်။ လူနဲ့ ရဟန်း မဂ်ရနိုင်တာခြင်းတူတူ ဘာထူးလဲ ။
အကျင့်သီလတွေ ဆောက်တည်နေရတာ အလကားအကျိုး မရှိ ဖြစ်နေပြီ၊ သိက္ခာပုဒ် ၂၂၇
သွယ်ဆောက်တည်ရခြင်းကလဲ မြဲနေပြီ၊ ဝုတင်ဆောက်တည်ခြင်းလဲ အချည်းနှီး ဖြစ်ပြီနည်း ။
ရဟန်းအ ဖြစ် ဆင်းဆင်းရဲရဲ ကျင့်သုံးရခြင်း အကျိုး ကား အဘယ်နည်း။
ကာမ(ချမ်းသာ)ဖြင့်သာလျှင် နိဗ္ဗာန်ရောက်နိုင်မည် မဟုတ်ပါလော။

*

အရှင်နာဂသေန၏ အဖြေ။ မင်းကြီး ဘုရားရှင် ဟောတော် မူသည်မှာ
ဒီအတိုင်းမှန်ပေ၏ ။ ကောင်းစွာ ကျင့်သော သူသည်သာမြတ်၏ ။ ရဟန်းပြုသူသည်လဲ
ကောင်းစွာ မကျင့်ပါက ရဟန်းအ ဖြစ်မှ ဝေးသည်သာတည်း။ မြတ်သော အ ဖြစ်မှ
ဝေးသည်သာတည်း။ လူ ဖြစ် ဖြစ်၊ ရဟန်း ဖြစ် ဖြစ် ကောင်းစွာ ကျင့်မှသာ
မဂ်ကုသိုလ်တရားကို ပြီးစေမည် ။

မင်းကြီး ရဟန်း ဖြစ်မှသာလျှင် ရဟန်းအ ဖြစ်ကို ကြီးမှူး၏ ၊ အစိုးရ၏ ။ ရဟန်းအ
ဖြစ်မှာ များ သော ဂုဏ်ရှိ၏ ။ မနိုင်းယှဉ်နိုင်သော ဂုဏ်ရှိ၏ ။ ဥပမာအားဖြင့်
အလိုဆန္ဒဟူသမျှကို ပေးစေနိုင်သော ပတ္တမြားကို ဤပတ္တမြားရတနာ၏ တန်ဖိုးသည်
ဤမျှလောက်တည်းဟု မနိုင်းယှဉ်နိုင်။

မဟာသမုဒ္ဒရာ တွင် လှိုင်းတံပိုး ဒီလောက်ရှိတယ်လို့ ပြမရသလိုပင် များ သော
ဂုဏ်ရှိသေး၏ ။

ရဟန်းသည် ပြုဖွယ်ကိစ္စတစ်ခုတရာ ရှိပါက လျှင်မြန်စွာ ပြီးပြည့်စုံ၏ ။
ရဟန်းဆိုတာ အလိုနည်းတယ်၊ ရောင် ရဲလွယ်တယ်။ ကာမမှ ကင်းဆိတ်တယ်။ ကာမနဲ့

မရောနှော ။မြဲမြဲသော ဝီရိယ ရှိ၏ ။ငြိကပ်မှု မှ ကင်းလွတ်၏ ။တပ်မက်မှု တဏှာဟူသော အိမ်မရှိ ၊ ပြည့်စုံသော သီလ ရှိ၏ ။ခေါင်းပါးသော အကျင့်ရှိ၏ ။ ဓူတင်အကျင့်မှာ လိမ္မာ၏ ။ ထိုသို့ သော အကြောင်းများ ကြောင့် ရဟန်းတွင် ပြုဖွယ်ကိစ္စတစ်ခုတရာရှိကြားအံ့ ။ ပြု ဖွယ်အားလုံးသည် လျှင်မြန်စွာ ပြီးစီး၏ ။ အဖုအထစ်ကင်းလျက် ကောင်းစွာ ဖြောင့်မတ် အောင်ပွတ်တိုက်ထားသော မြားသည် ကောင်းစွာ လိုရာရောက်သလိုတည်း။

ထို့ကြောင့် မဂ်တရားတွင် လည်းလူထက်ပိုပြီး လျှင်မြန်စွာ ၇နိုင်သော ကြောင့် ရဟန်းဝတ်ပြီး အားထုတ်ကြရသည်။

ချမ်းသာကြပါစေ

နေလင်း

*